

Sygnatura akt XI GC 988/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 28 lipca 2020 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie XI Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Andrzej Muzyka

Protokolant: Karolina Tórz

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2020 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. B.

przeciwko K. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego K. K. na rzecz powoda A. B. kwotę 53,12 zł (pięćdziesiąt trzy złote dwanaście groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 31 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 917 zł (dziewięćset siedemnaście złotych), tytułem kosztów procesu.

SSR Andrzej Muzyka

Sygn. akt XI GC 988/19, dnia 20 sierpnia 2020 r.

UZASADNIENIE

Sprawa rozpoznana w postępowaniu „uproszczonym”

Pozwem z dnia 11 stycznia 2019 r. powód A. B. wniósł przeciwko K. K. o zapłatę kwoty 2553,12 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 31 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż zgłosił się do niego A. W., mający reprezentować pozwanego (powód nigdy nie spotkał się z pozwanym osobiście), w kwestii wykonania naprawy powypadkowej pojazdu marki R. (...) o nr rej. (...), posiadanego przez pozwanego w charakterze korzystającego na podstawie umowy leasingu zawartej przez niego z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością. Powód podał, że sama szkoda miała zostać zlikwidowana w ramach postępowania wyjaśniającego prowadzonego przez (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. pod numerem (...) - w ramach poczynionych ustaleń koszt naprawy w kwocie netto miał zostać pokryty przez ubezpieczyciela, pozwany natomiast był zobowiązany do zapłaty naliczonego w fakturze powoda podatku od towarów i usług. Powód podał, że pomógł pozwanemu oraz A. W. w zgłoszeniu szkody, zorganizował kosztorys naprawy, w którym wyliczył koszt naprawy na kwotę 11100,58 zł netto oraz 13653,70 zł z podatkiem Vat, a następnie wystawił fakturę Vat nr (...) z dnia 25 stycznia 2017 r. opiewająca na koszt naprawy, którą miał przeprowadzić. Powód podał, że wykonał naprawę bez zbędnej zwłoki,

naprawiony pojazd został wydany pozwanemu, który nie zgłaszał zastrzeżeń zarówno co do naprawy, jak i co do wysokości naliczonego podatku Vat. Powód podał, że pomimo wezwania do zapłaty pozwany nie dokonał zapłaty.

Nakazem zapłaty z dnia 30 stycznia 2019 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany terminie pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów procesu. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany przyznał, że zlecił powodowi naprawę pozostającego w jego dyspozycji pojazdu marki R. (...) i podniósł, że termin realizacji zlecenia nie został przez powoda dochowany. Podała, że kilkakrotnie wzywał powoda do wydania pojazdu, a następnie z powodu nieterminowej realizacji zleconej usługi pozwany obciążył powoda karą umowną naliczoną zgodnie z umową stron w tym zakresie, która znalazła odzwierciedlenie w oświadczeniu powoda z lutego 2017 r. Pozwany poinformował, że kwestia nieterminowej realizacji naprawy jest przedmiotem postępowania prowadzonego przed tutejszym Sądem pod sygnaturą akt X GNc 1247/18. Pozwany podał, że wezwał powoda do zapłaty jako pierwszy. oraz poinformował, że wbrew twierdzeniom powoda, bezpośrednio po otrzymaniu wezwania do zapłaty kwoty stanowiącej równowartość podatku Vat z faktury nr (...) należność została uregulowana, a zapłata nastąpiła gotówką w biurze powoda, a w imieniu pozwanego płatność dokonana została przez jego pełnomocnika A. W.. Pozwany nie wystawił dokumentu KP ani innego dokumentu potwierdzającego przyjęcie gotówki. Pozwany podniósł, że żadne kolejne wezwania do zapłaty nie były do pozwanego kierowane, albowiem roszczenie powoda zostało zaspokojone w całości.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. B. zawarł z K. K. umowę przedmiotem, której była naprawa uszkodzonego w wyniku kolizji samochodu marki R. (...) o nr rej. (...).

Strony umówiły się w ten sposób, że szkoda miała zostać zlikwidowana w ramach postępowania prowadzonego przez (...) spółkę akcyjną w W., który miał pokryć koszty naprawy w kwocie netto.

K. K. miał pokryć kwotę naliczonego w fakturze podatku od towarów i usług, albowiem z uwagi na możliwość odliczenia tego podatku przez pozwanego jego równowartość pozostawała poza zakresem odpowiedzialności ubezpieczyciela.

Bezsporne, a nadto:

- faktura VAT z dowodem doręczenia, k. 11-12,
- pismo, k. 13,
- zeznania świadka A. W., k. 100-102, k. 103,
- przesłuchanie powoda, k. 102-103,
- akta szkody, k. 51.

Z tytułu dokonanej naprawy A. B. wystawił fakturę VAT nr (...). Wartość netto z faktury wynosiła 11.100,58 zł.

Wartość VAT z faktury wynosiła 2.553,12 zł. W fakturze wskazano termin zapłaty 28 stycznia 2017 r.

Dowód:

- faktura VAT, k. 11.

Przy zawieraniu umowy oraz wykonaniu umowy K. K. reprezentował A. W..

A. W. zapłacił na rzecz A. B. kwotę 2500 zł, z tytułu należności VAT z faktury nr (...). Zapłata nastąpiła na terenie podwórza zakładu (...), po wcześniejszej rozmowie w biurze, wydaniu faktury VAT i obejrzeniu samochodu, który po naprawie stał na podwórzu. W dniu zapłaty A. W. był na terenie zakładu (...) celem stwierdzenia ostatecznej naprawy pojazdu, dokonania ostatecznej poprawki.

Dowód:

- zeznania świadka A. W., k. 100-102, k. 103.

A. B. odmawiał wydania K. K. pojazdu po naprawie. Pojazd został ostatecznie odebrany.

Dowód:

- pismo z dnia 23 marca 2017 r., k. 14,

- pismo z dnia 30 marca 2017 r., k. 15,

- wezwanie, k. 16,

- pismo z dnia 20 kwietnia 2017 r., k. 17,

- pismo z dnia 4 maja 2017 r., k. 19,

- zeznania świadka A. W., k. 100-102,

- przesłuchanie powoda, k. 102-103.

Pismem z dnia 4 maja 2017 r. A. B. wezwał K. K. do zapłaty kwoty 2.553,12 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 29 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty, w terminie 3 dni od dnia doręczenia pisma. Pismo pozostało bez odpowiedzi.

Dowód:

- pismo z dnia 4 maja 2017 r. z dowodem doręczenia, k. 19- k. 20.

K. K. wytoczył wobec A. B. powództwo o zapłatę kwoty 4200 zł wraz z odsetkami. Sprawa toczy się w Sądzie Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie pod sygn. akt X GC 639/19.

Dowód:

- pozew z załącznikami, k. 108-119.

Sąd zważył, co następuje:

Powód dochodził roszczenia z zawartej umowy, przedmiotem której była naprawa pojazdu mechanicznego. Umowa ta nosi znamiona umowy o dzieło i umowy przechowania. W zakresie roszczenia o zapłatę za naprawę pojazdu właściwe jest sięgnięcie do przepisów o umowie o dzieło (art. 627 kc).

Pozwany bronił się zarzutem spełnienia świadczenia. W toku sprawy Sąd ustalił, że pozwany częściowo spełnił świadczenie, co stanowi faktycznie uznanie istnienia umowy oraz jej warunków, co do zapłaty należności VAT z faktury. Powyższe potwierdził świadek A. W..

Na gruncie tego zarzutu istnieje możliwość skonstruowania dwóch stanów faktycznych co do tego, czy zapłata została dokonana.

Pierwszy z nich ustalony w oparciu o, w ocenie Sądu, wiarygodne zeznania świadka A. W.. Z ich treści wynika, że pozwany spełnił świadczenie co do kwoty 2500 zł. Zeznania świadka są spójne. Świadek zeznał swobodnie i pewnie. Z jednej strony okoliczność że kwota, którą zapłacił nie padła w sposób pewny od razu może rodzić wątpliwość co do tego, czy świadek zeznaje zgodnie z rzeczywistością, z drugiej zaś w ocenie Sądu w kontekście całego zeznania świadka i jego odbioru Sąd doszedł do przekonania, że jest to wyraz pewnej swobody wypowiedzi i nie ułożenia sobie treści zeznań w tym zakresie przed przesłuchaniem w Sądzie. Świadek zeznał jaką kwotę wręczył powodowi i w jakich okolicznościach. Wyjaśnił, że nie spojrzął na drugą stronę faktury, przy dokonanej zapłacie. Przy czym w tym zakresie powód nie był pewny czy faktura, którą okazał świadkowi zawierała treść zgodną z drugą stroną faktury w aktach sprawy, tj. adnotację: „do zapłaty 2.553,12 zł”. (k. 103: godz. 1:12:07).

Druga wersja stanu faktycznego mogłaby zostać ustalony w oparciu o przesłuchanie powoda. Sąd uznał, że zeznania te są niewiarygodne (w części sprzecznej z zeznaniami świadka), albowiem dał wiarę zeznaniom świadka. Trudno szczegółowo analizować zeznanie powoda co do dokonanej zapłaty, skoro powód zeznał, że do zapłaty nie doszło, a więc na okoliczność negatywną. Trudno oczekiwać szerszego opisu zdarzenia, którego w ocenie powoda nie było. Powód zeznał natomiast, że było takie zdarzenie, że okazywał fakturę świadkowi A. W.. Nie był pewny czy okazał tylko do wglądu, czy również do odbioru, czy okazał fizycznie czy w formie zapisu w programie komputerowym. Nie był pewny czy okazana świadkowi faktura była tej samej treści – jeżeli chodzi o drugą stronę, co faktura załączona do akt sprawy.

W ocenie Sądu w kontekście zeznania świadka, obalenie tego dowodu, wymagało przeciwdowodu po stronie powodowej (art. 6 kc). Takiego dowodu strona powodowa nie przeprowadziła.

W toku rozprawy w dniu 1 października 2019 r. pojawiła się możliwość uzyskania nagrania monitoringu z zakładu powoda.

Sąd uwzględnił wniosek powoda o przeprowadzenie dowodu z zapisu monitoringu z jego zakładu. Przy czym obwarowany był ten dowód rygiorem, przyjęcia, że nastąpiło wręczenie środków pieniężnych przez świadka powodowi (postanowienie, k. 103) (art. 233 § 2 kpc). Do czasu zakończenia rozprawy strona powodowa nie złożyła tego dowodu do akt sprawy.

Wobec powyższego Sąd uznał, że pozwany spełnił świadczenie co do kwoty 2500 zł. Niezasadne były roszczenia powoda o odsetki od tej kwoty, albowiem spełnienie świadczenia w tym zakresie zbiegło się z ostateczną naprawą pojazdu, co wynika z zeznań świadka. Pozwany nie pozostawał więc w tym zakresie w opóźnieniu. Świadek nie wskazał konkretnej daty dokonanej zapłaty, niemniej wskazał, że bezpośrednio po stwierdzonej naprawie wręczył powodowi kwotę 2500 zł. Nastąpiło to w tym samym dniu.

Pozwany nie spełnił świadczenia co do kwoty 53,12 zł i w tym zakresie powództwo zostało uwzględnione. Natomiast powód wykazał (co potwierdził również świadek A. W.), że należność VAT z faktury nr (...) mu przysługiwała.

Wobec powyższego zasądzono na rzecz powoda kwotę 53,12 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 31 stycznia 2017 r., kierując się danymi z faktury i żądaniem pozwu. Łącząca strony umowa była transakcją handlową w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych. Strony postępowania są stronami transakcji handlowych w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych.

Dodać należy, że spór o wydanie samochodu, czy też o należności związane z przechowywaniem samochodu na terenie zakładu powoda, pozostaje bez wpływu na rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie.

W kontekście zeznań świadka, kwestia ewidencji faktury VAT (k. 61-k. 92), której sprawa dotyczy nie jest rozstrzygająca. Podobnie jak brak odpowiedzi na pismo z dnia 4 maja 2017 r., w szczególności w sytuacji w której strona pozwana wysuwa roszczenia względem strony powodowej w odrębnym procesie (pозew z załącznikami, k.

108-119). W treści pism rzeczywiście nie pojawia się kwestia zapłaty należności przez świadka, ale też żadne z tych pismo nie zostało przez świadka sporządzone.

Brak pokwitowania nie jest rozstrzygający. Przepisy art. 462 kc i 463 kc nie wykluczają możliwości przeprowadzenia innego dowodu na fakt dokonanej zapłaty. Żądanie pokwitowania rodzi jedynie skutki w tych artykułach wymienione, tj. możliwość dla dłużnika powstrzymania się ze spełnieniem świadczenia albo złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego.

Wobec powyższego orzeczono jak w pkt I i II wyroku.

W pkt III wyroku orzeczono o kosztach procesu na podstawie art. 100 kpc. Pozwany uległ co do nieznaczej części żądania. Wobec czego Sąd włożył na powoda obowiązek zwrotu wszystkich kosztów procesu poniesionych przez pozwanego. Na koszty składało się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w stawce minimalnej (900 zł) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).

SSR Andrzej Muzyka

XI GC 988/19, dnia 20 sierpnia 2020 r.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

(...)